

ΚΑΡΤ—ΠΟΣΤΑΛ

Η υπό των άναγνωστών μας άποστελλομένη συνδρομία και μη συνοδευομένη υπό δικαιώματος, κρίσιως δέν λαμβάνεται ύπ' όφιν.

Χρ. Α. Αϊβίτιο ότ ον, Οράγγη (Αμερικη). Σας εύχαριστοφμεν για τα καλά σας λόγια. Μας γράφετε επίσης ότι το ποίημα που έστειλλε δ κ Ρ. Ραμεντινο ως δικό του είνε του Χάινε, μετάφρασις Άγγ. Βλάζου. Έχετε δικιο. Μπορούμε όμως να τα μαγειρέψουμε όλα : Ο κ. Ραμεντινο φταίει. Η γυχή του Χάινε άς άνήθη από τον κάτο κάσμο κι άς του Σητήση έξέρησις. Α. Βασμάνω λ η ν, Βαθύ. Εύχαριστοφμεν. Τα έχομε αυτά. Ι. Οικονόμου, Ρεντίνα. Τα τραγούδια του Άμπαζή ήχι τόσο επιτυχή. Η διεύθυνσις σας θα διορθώη, ήουχάστε. Α η μ. Νά κ ο ν. Τα έχομε. Εύχαριστοφμεν. Η «Μηρία Οίκογένεια» έτοιμάζεται. Θα είνε θαύμα θανάτων! Α ν τ. Ζ ή β α ν. Ζάκνθον. Αντιχώς βιβλία του Παπαρηγοπούλου δέν βοίκοζονται πιά. Έμεις έχομε πών ότι ξεδιόξτε, σή βιβλιοθήκη μας. Και τραγούδια του στή δημόδη (θα δημοσιούσομε και τέτοια άπό σας άκούον. Κ. Ζ ε ρ β κ ο ν, Ηράκλειον. Στείλτε ότι θέλετε. Ιαχ. ο δικαίωμα κρίσιως. Το ποίημά σας ήχι τόσο περιγμηόο δυνατός. Γ. Χ ο ν ο ό γ κ λ ο κ Πειραιά. Δέν έχετε δικιο. Πώς δένονται ή έφημερίδες : Έτσι θα δεδη και ή «Οίκογένεια». Σε όλες τις βιβλιοθήκες και στις ιδιωτικές άκόμη, έπίσχοζον γουσόδεοι τόμοι έφημερίδων, οκονομούμενοι θανάσια. Έμεις δέομα τόμο «Οίκογένειας» και είνε πών κόμοδος. Οι διάλογοι πού στέλνετε πού γνωστοί. Σαυδημοσιουμένοι δηλαδή πολλάκις. Β α ο. Β ο ν ρ ι κ α ν. Τα ποίημάτα σας ήχι άπολύτως δημοσιούσιμα. Σας λέμε έν τούτοις τό έξής : Γράφετε καλά. Λήη προσοχή και θα γράψετε άστια. Ακοδοστε τη συμβουλή μας. Σ π ν ο. Κ α μ ι λ λ έ ο η ν. Σας εύχαριστοφμεν θερμώς. Έχομε όμως πλήθος μεταφρασιών. Ηλίη άντφ έχομε και την άουχή να μη προσλαμβάνομε αντρογίας παρά μόνον λογίους και δημοσιογράφους, τους έξ επαγγέλματος δηλαδή μεταφραστας, τοίς και ειδικούς δηλαδή. Γ. Ν. Ψ α ο ά ν. Το ποίημά σας «Η Ταβερναρίσις» καλό και δημοσιούεται έδω :

Κέρνα με ταβερναρίσις μου με [ζωή] μπροσσο ζωασί τά χείλη να [δρυσισί] *Ε! τί με νοιάζει έμένα κι' [άν μεπαζή] ό ζόμοις θα με πη, κι' άν [θά μεθίσω.

Βάζε μες τό ποτήρι τ' ά [δαιανό] κι' άπ' τό ξανθό κι' από τό [κοζκιναέλι] Είνε τ' άνοθιστο ζωασί πο [λν γλυζό] γλυζό σάν τό φιλι και σάν [τό μέλι.

Κέρνα με τή μαρογιόλική σου [σαχαπνιά] καμωματού γλυζειά μου ξαν [θομάλλα] έβίβα στην ύγειά σου όμορ [φρονιά] τό ζένωσα δέν έμεν' ούτε [στάλα.

Κέρνα με ξανακέρνα με με [ζωό] διψώ για τό ζωοσί, για τά [φιλιά σου] Μοφ ζαιν τά σάθια φλόγες, [πώς διψώ... Κέρνα με άκόμα μπράβο, [έτσι για σου.

Κέρνα με ζέχω ντέρετι στην [καρδιά] μες τό ζωασί τόν πόνο μου [νά πνίξω] είδ' άλλως ξανθομάλα όμορ [φρονιά] τό νέκταρ των χελιών σου [θα ρουφήσω.

Α. Γ ο α μ α τ ι κ ο ν. Έχετε δικιο. Τώρα όμως είνε πλέον άργά. *Ας όρεται έν ήμέρι κρίσιως ό διορθωτής. Μη ξεγράψτε έξ άλλων και τό σπτόν : *Ούτε γυνη άνευ καζίας, ούτε βιβλιον άνευ λαθών! Την μετάφραση του ποίηματος της Αιμψ Φαμπρέν *Υμνος στον Ήλιο», τή δημοσιούσομε έδω :

*Ώσόν θεό στο άπειρο, ό Ήλιε, σέ λατρεύω! Νά ψάλω επόθια για σέ, όπόταν σ' άγνανταίω, *Υμνο σε πύρινες στοργές. *Ο σφ, πού λάμπεις ζωτικά μες σε φωτός πλημμύρα, Σε σφρανό ζρουστάλλινο, σ' αίματινή πορφήρα, *Άου για σε μύριες φωνές!

Είθεθα, Ήλιε μου, όλοι έδω περήφανα παιδιά σου! *Απίθωσες στα χείλη μας τό λαίφρο φίλημά σου! Κ' είνε μας φλόγα ή καρδιά. Βαδίζομε προς τή ζωή με ήδονικό μεθύσι, Κι' ό Έρωτας κ' ή Όμορφιά έχομε άντάμα λύσι Τού στήθους μας την παγωνιά!

Γιοί της Έλένης είμαστε, κόρες της Άφροδίτης! Μας έστειλε ή Άτιική μιά στάλα άπ' τή ζωή της Κ' έλαμψε ή γή μας ή ξανθιά! Μιά σου πνοή μας γέννησε, ό Ήλιε, μιά σου άχτίδα, Και τραγουδοφμε άμονικιά την άπλανη Έλλίδα Πού άπ' την Έλλάδα ξενιά!

Είμαστε, Ήλιε μου, όλοι έδω περήφανα παιδιά σου! Κι' όταν τό τελευταίο μας τό ζύπνιμα, στογάζου, Σημαίνει ή Μοίρα μας έδω. *Η σκλαβωμένη μας γυχή στά ήχη θα πετάξη, Κ' αιδέρια, μεγαλοφρενή, ζοντά σου θε νόραξη Μές στο φωτόλουστο ούρανό!

Α. Π. Σ π λ ο ν, Πειραιά. Η μετάφραση του Μποντελαίο ήχι καλή. Μ ή ο ο ν Α ή ο α ν, Βέροια. Γιατί δέν στέλνετε δικαίωμα κρίσιως; Μολαιαίτα διαβάσαμε—μ' άλλα μάτια—τό δήγημά σας, τό όποιο δέν είνε επιτυχές Σας τό λέμε αυτό με συναδελφικό θάρρος και συναδελφικήν ελληκοίτητα. Ιαβάστε...θα βελιωθήτε σημαντικώς... Φ. Χ. Ψ. Κέρκυρα. Σας εύχαριστοφμεν για τά καλά σας λόγια. Αί μεταφρασις σας θέλον διορθώμα. Θα τις διορθώσομε και θα τις δημοσιούσομε έν καιρο. Στέλνετε άτι μεταφράστε. Χρ. Κ ο λ ι ά τ ο ν, Κηφισιά. Μά ποίημα είνε αυτό; Για δέοτε :

*Μαίρη μου Μπεμπέκα μου, [μυζρό μου Κο-σναράκι] Μπουμπο-μ άνουζιτιου όλ' [σιφιδιά και χάρι ν.τ.λ. ν.τ.λ.

Στην επιστολή σας μας λέτε : *Άφοφ έξυσα μερικές στιγμές τό κεφάλι μου, έ-ζαμια και γω ένα ποίημα.

Μπορεί να μην είνε ποιήμα αλλά έγω έπι τό όνόμασα. Και δέν είνε μόνον αυτό, με έπιασε ή φιλοδοξία να τό δημοσιούσω και στο «Μπουζέτο». Για πές τε μου, λοιπόν σε, σάν δικαιωζότης πού είσθε και άηπλαγόμενοι, των έρωτικων άτιών πού εμπνέουν συνήθως τά ελαφρά κεφάλια, τι γυώνη έχετε : Είνε ποιήμα, για δημοσιούση και άφρασοί ή θα λάβη την άγουσαν προς τον Καλαθον των άχρηστον :

*Ήμεις λοιπόν δέν γανήκαμε άπολύτως σκληροί. Δημοσιούσομε τοίς έξ πρώτους στίχοις. Και στον κάλαθο οίξαμε μόνον τά δυό τελευταία έξαστιχα. Σας λέμε άκόμη, μη βιάζοστε να γράψετε. Ιαβάστε. Αυτό είνε τό π.ν. Ι. Γ. Άποσ-λου, Γασούνη. Τα ποίημάτα σας ήχι καλά. Γράψετε :

*Ελα γλυζειά άγάπη μου να [λάμ] έκει ψηλά, στα όρη νει να χτίσομε έ- [ρωτική φοληά] και σάν πουλάκια νάμαστε [πάντα εύτυχισμένα] σένα έγω να άγαπο σύ ν' ά- [γαπάς έμένα ν.τ.λ. ν.τ.λ.

Αυτό όμως δέν είνε ποίημα, αλλά λέξεις παρατεταγμένες στή σειρά και όμοιοκαταληκτοσσαι. Θέλετε τώρα και την συμβουλή μας την ελλιρονή; Τό καιρο πού χάνετε σιχουροφάνας διαθέσατέ τον στή μελέτη...

Advertisement for STARR gramophones. Includes the text: 'ΤΟ ΦΟΡΗΤΟΝ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟΝ STARR ΥΠΕΡΕΧΕΙ ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΕΛΕΙΑ ΠΟΙΟΤΗΣ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ ΤΙΜΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ STARR 12 - ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ - 12 ΑΘΗΝΑΙ' and an image of a gramophone.